

tiet. Jeg synes, det er tåbeligt og vil være fri, men det er hr. Peter Duetofts egen sag; det kan jeg desværre ikke blande mig i, og det vil jeg heller ikke lovgive om. Men hr. Peter Duetoft skal ikke komme og tvinge mig til at indgå den samme eksklusivaftale. Det er dér, vore veje skilles.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Til hr. Jan Petersen, ordfører for Socialdemokratiet, der har kaldt sig for arbejderpartiet – det vil jeg nok sætte et spørgsmålstegn ved, men det er ikke lige tidspunktet nu at gøre det – vil jeg gerne sige, at dette beslutningsforslag er affødt af denne, om jeg så må sige, danske oversættelse af Den Sociale Pagt, som blev underskrevet i 1990 af den daværende regering, og som blev accepteret af den danske befolkning, da de sagde ja til Maastricht-Traktaten, og jeg må måske gøre den ærede ordfører opmærksom på, at det parti, han repræsenterer, rent faktisk talte meget om, hvor dejligt det var, netop fordi den sociale dimension kom ind.

I denne sociale pagt står der rent faktisk, at den måde, lovgivningen er indrettet på, er drønulovlig. Det er det, det handler om.

Når hr. Jan Petersen så bliver ved med at sige: Jamen er det nu Selta i Viborg, er det en restaurant i København – eller måske i Odense for at blive midt i – må jeg sige: Nej, hr. Jan Petersen, det er dem alle sammen. Det, det drejer sig om, er, om vi overhovedet overholder noget som helst af det, vi selv skriver under på.

Så kommer arbejdsministeren og siger: Jamen der står ikke, at vi skal gøre det ord til andet, som der står her. Nej, der står, at vi skal overholde intentionerne i det, og det er det, jeg påpeger vi ikke gør, og hvad er resultatet? I dag sidder vi og er blevet indklaget for overtrædelse af Menneskerettighedskonventionen, og vi bliver indklaget for alle mulige internationale domstole, fordi vi ikke engang kan sørge for at overholde de aftaler, vi selv har skrevet under på, det være sig den tidligere regering, og det være sig så sandelig også den nuværende regering.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil kun helt stilfærdigt sige til fru Annette Just, at jeg forstod, arbejdsministeren havde en anden tolkning af det; den var i overensstemmelse med den tidligere regerings, og det er jeg ret rolig ved. Så kan der holdes store taler om det. Jeg er jo ikke jurist i den forstand, som fru

Annette Just åbenbart er; til gengæld har jeg arbejdet lidt mere med de arbejdsretlige spørgsmål, og jeg synes stadig væk, at den debat, der føres, er upræcis.

Nu har der jo endnu ikke været anledning for dem, jeg forsøgte at komme i dialog med om det, til at replicere på det, men jeg vil gerne spørge, om det er eksklusivbestemmelserne alene, man vil forhindre, eller om det også er de adgange, man lovligt har i Danmark i dag til at tage skridt over for en virksomhed med hensyn til at få dannet en overenskomst. Hvis man vil afvikle de mangeårige traditioner, der er for, hvordan man udfører organisationsarbejde, og hvordan man organiserer et arbejdsmarked, synes jeg, man skal sige det klart.

Derudover synes jeg, at hr. Henning Grove skylder at oplyse Folketinget én gang til efter det seneste indlæg, om der er eller ikke er indgået en aftale i Viborg. Jeg forstod egentlig tidligere på debatten, at det var der, men nu er der tilsyneladende stadig væk et problem i Viborg. Jeg kan ikke rigtig finde ud af, om vi skal ud at læse aviser sammen for at finde ud af, hvad der foregår. Eller også får vi måske illustreret, hvad jeg egentlig forsøgte at sige, nemlig at der er mange forlydender, mange oplysninger. Skal vi have en sådan debat, må vi have et bedre og mere kvalificeret grundlag, og det har forslagsstillerne desværre stadig væk ikke leveret.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Henning Grove, at den eksklusivaftale, jeg har med arbejdsministeren, fungerer ganske udmærket, men den er åremålsbestemt i den forstand, at den skal nyforhandles en gang imellem, så hvis arbejdsvilkårene for begge parter ikke er gode nok, kan det jo være, den bliver opsagt. Men det er de heldigvis, så der er ikke nogen problemer i det.

I øvrigt glæder jeg mig over, hvad hr. Henning Grove sagde, for pludselig er vi jo næsten ved at være enige. Jeg hørte nemlig hr. Henning Grove pludselig sige, at det skal være frivilligt, om man vil have eksklusivaftaler. Men det er jo også, hvad jeg nu har stået og forsøgt at sige i flere forskellige omgange, nemlig at det må være resultatet af en arbejdskamp, der fører til, at man har dem eller ikke har dem. Man skal selvfølgelig have frihed til ikke at have dem, men man må slås for dem selv i stedet for at klare det her fra Folketingets talerstol.

Jeg husker bare, at der fra andre partier – nu